

Ez a szentírási rész egy nagyon nyomorúságos helyet ír le. Testi értelemben vett emberi roncsok sokasága fekszik a Betesda tó mellett, a tó gyógyító irgalmában bízva. Itt található a 38 éve nyomorék ember, akinek nincs embere, aki levinné őt a tóhoz elsőként, hogy a biztosnak hitt gyógyulást elnyerje, amikor épp „felkavarodik” a víz.

Jézus odamegy ehhez a nyomorékhoz, a rászorulók tömegéből őt választva és csupán annyit kérdez tőle: „Meg akarsz gyógyulni?”. Teljesen fölöslegesnek látszó kérdés, hát persze, hogy meg akar gyógyulni. Talán nem is a kérdés szövege, hanem a megszólítottág okozta a zavarodottságot, hiszen a beteg nem is reagál a kérdésre, csak elpanaszolja lehetetlen és tehetetlen helyzetét az ismeretlennek. Jézus nem ajánlkozik segítőnek, hanem a nyomorúságos helyzetet figyelmen kívül hagyva, a lehető legképtelenebb mondatot mondja: „Kelj föl, fogd az ágyadat és menj!”. És ekkor megtörténik a csoda. Meggyógyul az, aki évtizedeken át erre képtelen volt.

A csoda, melyet nem tudunk megmagyarázni, pedig biztos van magyarázata, ahogy minden dolognak a világunkban. A csoda, amely oly ritkán történik meg.

Mitől, kitől gyógyult meg? Mitől múlt el a tehetetlenség?

Egy másik világba csöppent egy szempillantás alatt, az egészségesek világába. Valami erő hatására, ami akkor és ott jelen volt. Talán a 38 év szenvedése által felhalmozódott energia szabadult fel attól, hogy a tömegből ő lett a megszólított, akitől egy „idegen” megkérdezte, hogy: „Meg akarsz gyógyulni?”. Azaz, a vétkeidől, magadban hordozott bűneidől meg akarsz szabadulni?

Talán Jézus közelsége volt a gyógyító energiaforrás.

Biztos magyarázat nem adható, de néhány tanulság adódik.

Még nem tudunk sokat a test és a lélek kapcsolatáról, de annyit már igen, hogy komoly hatással vannak egymásra. Azt gondolom, hogy hosszan tartó bénultságok oldhatók fel segítő odafordulással és Jézus közelünkbe engedésével. A csoda bennünk él, mikor két haragos, akik évek óta nem beszélnek egymással egyszer csak hangot találnak és kibékülnek. Az évtizedek óta önmagába fordult, magányos ember utat talál valahogy a másik emberhez, utat talál a szeretet átéléshez. Ez is csoda, amit megérteni nehéz, és megmagyarázni szükségtelen.

Kiss Gábor, Pilisborosjenő